

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

30. mai 2013 *

Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2002/584/JSK — Artikli 27 lõige 4 ja artikli 28 lõike 3 punkt c — Euroopa vahistamismäärus ja liikmesriikidevaheline üleandmiskord — Erikohustuse reegel — Üleandmise aluseks olnud Euroopa vahistamismääruse laiendamise taotlus või teisele liikmesriigile järgneva üleandmise taotlus — Vahistamismäärust täitva liikmesriigi õigusasutuse otsus nõusoleku andmise kohta — Peatava toimega kaebus — Lubatavus

Kohtuasjas C-168/13 PPU,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil constitutionnel'i (Prantsusmaa) 4. aprilli 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 9. aprillil 2013, menetluses

Jeremy F.

versus

Premier ministre,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta (ettekandja), kohtunikud G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev ja J. L. da Cruz Vilaça,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 7. mai 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Jeremy F., esindaja: advokaat C. Waquet,
- Prantsuse valitsus, esindajad: E. Belliard, B. Beaupère-Manokha ja G. de Bergues,
- Tšehhi valitsus, esindaja: M. Smolek,
- Saksamaa valitsus, esindajad: J. Kemper ja T. Henze,
- Iirimaa valitsus, esindaja: E. Regan,
- Madalmaade valitsus, esindaja: C. Schillemans,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

— Euroopa Komisjon, esindajad: W. Bogensberger ja R. Troosters,
olles kohtujuristi ära kuulanud,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34), muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK (ELT L 81, lk 24) (edaspidi „raamotsus”), artikli 27 lõiget 4 ning artikli 28 lõike 3 punkti c.
- 2 Taotlus esitati Cour de cassation’i (Prantsusmaa) esitatud esmatähtsa põhiseaduslikkuse küsimuse raames seoses sellega, et Jeremy F. kaebas edasi Cour d’appel de Bordeaux’ (Prantsusmaa) chambre de l’instruction’i (eeluurimise kriminaalkolleegium) 15. jaanuari 2013. aasta otsuse, millega anti nõusolek Ühendkuningriigi õigusasutuste esitatud taotlusele laiendada üleandmist süüteole, mis oli toime pandud enne tema üleandmist ja mis oli muu süütegu kui see, mille eest ta tema suhtes Crown court at Maidstone’i (Ühendkuningriik) tehtud algse Euroopa vahistamismääruse alusel üle anti.

Õiguslik raamistik

Rahvusvaheline õigus

- 3 Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK”) artikkel 5 „Õigus isikuvabadusele ja -puutumatusele” sätestab:
„1. Igaühel on õigus isikuvabadusele ja -puutumatusele. Kellelki ei või võtta tema vabadust, välja arvatud seaduses kindlaksmääratud korras järgmistel juhtudel:
[...]
f) seaduslik vahistamine või kinnipidamine, et vältida isiku loata sissesõitu riiki või et võtta meetmeid isiku väljasaatmiseks või -andmiseks.
2. Igale vahistatule teatatakse talle arusaadavas keeles viivitamata tema vahistamise põhjused ja kõik tema vastu esitatud süüdistused.
[...]
4. Igaühel, kellelt on võetud vabadus vahistamise või kinnipidamisega, on õigus taotleda menetlust, milles kohus otsustaks kiires korras tema kinnipidamise õiguspärasuse ning korraldaks tema vabastamise, kui kinnipidamine on õigusvastane.
[...]
- 4 EIÕK artikkel 13 „Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile” näeb ette:
„Igaühel, kelle konventsioonis sätestatud õigusi ja vabadusi on rikutud, on õigus tõhusale õiguskaitsevahendile riigivõimude ees ka siis, kui rikkumise pani toime ametiisik.”

Liidu õigus

- 5 Vastavalt 14. detsembril 2005 Euroopa Liidu Teatajas avaldatud teabele Prantsuse Vabariigi ja Ungari Vabariigi deklaratsioonide kohta, millega aktsepteeritakse Euroopa Kohtu pädevust teha eelotsuseid Euroopa Liidu lepingu artiklis 35 osutatud õigusaktide kohta (ELT L 327, lk 19), aktsepteeris Prantsuse Vabariik selle artikli lõike 2 alusel tehtud deklaratsiooniga Euroopa Kohtu pädevust teha otsuseid EL artikli 35 lõike 3 punktis b sätestatud korras.
- 6 EL toimimise lepingule lisatud protokoll nr 36 üleminekusätete kohta artikli 9 kohaselt säilib liidu institutsioonide, organite ja asutuste poolt Euroopa Liidu lepingu alusel enne Lissaboni lepingu jõustumist vastuvõetud õigusaktide õiguslik toime kuni asjaomaste õigusaktide kehtetuks tunnistamise, tühistamise või muutmiseni aluslepingute kohaldamisel. Vastavalt sama protokoll artikli 10 lõikele 1 jäävad enne Lissaboni lepingu jõustumist vastuvõetud liidu õigusaktide puhul EL lepingu enne Lissaboni lepingu jõustumist kehtinud versiooni VI jaotisel põhinevad Euroopa Kohtu volitused samaks, isegi kui neid on aktsepteeritud EL artikli 35 lõike 2 alusel.
- 7 Raamotsuse põhjendused 5, 7, 8, 10 ja 12 on sõnastatud järgmiselt:
- „(5) Tulenevalt eesmärgist kujundada Euroopa Liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks tuleks kaotada liikmesriikidevaheline väljaandmine ja asendada see õigusasutustevahelise üleandmissüsteemiga. Lisaks sellele võimaldab süüdimõistetute kriminaalkaristuste täitmiseks või kahtlustatavatele süüdistuse esitamiseks uue lihtsustatud üleandmissüsteemi sisseviimine kõrvaldada keerukuse ja võimalikud viivitused, mis on omased praegusele väljaandmiskorrale. Tavapärased koostöösuhted, mis on siiani domineerinud liikmesriikide vahel, tuleks asendada kriminaalasjades tehtud otsuste vaba liikumisega, mis hõlmaks nii kohtuotsuse eelseid kui lõplikke otsuseid vabadusel, turvalisusel ning õigusel rajaneva ala raamistikus.
- [...]
- (7) [Kuna] 13. detsembri 1957. aasta väljaandmise Euroopa konventsioonile rajatud mitmepoolse väljaandmissüsteemi asendamise eesmärki ei suuda seoses selle ulatuse ja toimega ühepoolset tegutsevad liikmesriigid piisavalt saavutada ning seda saab paremini saavutada liidu tasandil, võib nõukogu võtta meetmeid vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele, millele on osutatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 2 ja Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklis 5. Viimati nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev raamotsus kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks.
- (8) Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta tehtud otsuseid tuleb piisavalt kontrollida, mis tähendab, et selle liikmesriigi õigusasutus, kus tagaotsitav on vahistatud, peab tegema otsuse tema üleandmise kohta.
- [...]
- (10) Euroopa vahistamismääruse toimimine põhineb suurel liikmesriikidevahelisel usaldusel. Selle kohaldamise võib peatada ainult siis, kui üks liikmesriik on raskelt ja jätkuvalt rikkunud Euroopa Liidu lepingu artikli 6 lõikes 1 sätestatud põhimõtteid ja kui rikkumise on nimetatud lepingu artikli 7 lõike 1 alusel kindlaks teinud nõukogu ja sellel on artikli 7 lõikes 2 sätestatud tagajärjed.
- [...]
- (12) Käesolev raamotsus austab põhiõigusi ja järgib põhimõtteid, mida tunnustatakse Euroopa Liidu lepingu artiklis 6 ja mis on kajastatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas [edaspidi „harta“], eelkõige selle VI peatükis. Käesolevat raamotsust ei tõlgendata keeluna ära öelda isiku üleandmisest, kelle suhtes on tehtud Euroopa vahistamismäärus, kui on objektiivselt alust arvata,

et nimetatud vahistamismäärus on tehtud isiku kohtu alla andmiseks või karistamiseks kõnealuse isiku soo, rassi, usu, etnilise kuuluvuse, kodakondsuse, keele, poliitiliste vaadete või seksuaalse sättumuse alusel või et see kahjustaks selle isiku olukorda mis tahes eeltoodud põhjusel.

Käesoleva raamotsusega ei takistata liikmesriigil kohaldamast oma põhiseaduse norme seoses õiglase menetluse, ühinemisvabaduse, ajakirjandusvabaduse ja sõnavabadusega muudes meediakanalites.”

8 Raamotsuse artikkel 1 sätestab:

„1. Euroopa vahistamismäärus on liikmesriigi väljaantud kohtuotsus, et teine liikmesriik võtaks tagaotsitava vahi alla ja annaks ta üle kriminaalmenetluse raames kohtu alla andmise või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks.

2. Liikmesriigid täidavad mis tahes Euroopa vahistamismääruse vastastikuse tunnustamise põhimõtte alusel ja vastavalt käesoleva raamotsuse sätetele.

3. Käesolev raamotsus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse üldpõhimõtteid, mis on kirja pandud Euroopa Liidu lepingu artiklis 6.”

9 Raamotsuse artiklid 3, 4, 4a, 5, 8 ja 9 näevad vastavalt ette Euroopa vahistamismääruse täitmata jätmise kohustuslikud ja vabatahtlikud alused, vahistamismääruse teinud liikmesriigis antavad tagatised, kui asjaomane isik ei ilmunud isiklikult kohtusse ning muudel erijuhtudel, ning Euroopa vahistamismääruse sisu, vormi ja edastamise. Raamotsuse artikkel 6 määrab kindlaks Euroopa vahistamismääruse tegemiseks ja täitmiseks pädevad õigusasutused.

10 Raamotsuse artikli 13 „Üleandmisega nõustumine” lõiked 1 ja 4 sätestavad:

„1. Kui vahistatu väidab, et ta on üleandmisega nõus, peab see nõusolek ja, kui vaja, tema selgesõnaline loobumisotsus õigusest, et tema suhtes kohaldataks artikli 27 lõikes 2 osutatud erikohustuse reeglit, olema antud täitvale õigusasutusele vastavalt vahistamismäärust täitva liikmesriigi siseriiklikule õigusele.

[...]

4. Nõusolekut ei saa põhimõtteliselt tühistada. Iga liikmesriik võib sätestada, et nõusoleku ja loobumisotsuse, kui see on asjakohane, võib tühistada vastavalt tema siseriikliku õiguse alusel kohaldatavatele eeskirjadele. Artiklis 17 ettenähtud tähtaegade arvestamisel ei võeta sellisel juhul arvesse nõusolekust teatamise ja nõusoleku tühistamise vahelist aega. Liikmesriik, kes soovib seda võimalust kasutada, teatab sellest nõukogu peasekretariaadile, kui see raamotsus vastu võetakse, ning teatab nõusoleku tühistamiskorrast ja selle muudatustest.”

11 Raamotsuse artikkel 15 „Üleandmisotsus” on sõnastatud järgmiselt:

„1. Vahistamismäärust täitev õigusasutus teeb käesolevas raamotsuses määratletud aja jooksul ja tingimustel otsuse, kas isik tuleb üle anda.

2. Kui vahistamismäärust täitev õigusasutus leiab, et vahistamismääruse teinud liikmesriigi edastatud teabest ei piisa üleandmisotsuse tegemiseks, küsib ta vajalikku lisateavet, eelkõige seoses artiklitega 3–5 ja artikliga 8, mis tuleb kiiresti saata ning võib selle saamiseks kehtestada tähtaja, võttes arvesse vajadust järgida artiklis 17 kehtestatud tähtaegu.

3. Vahistamismääruse teinud õigusasutus võib alati edastada täitvale õigusasutusele mis tahes vajalikku lisateavet.”

12 Raamotsuse artikkel 17 „Euroopa vahistamismääruse täitmisotsuse tähtajad ja kord” näeb ette:

„1. Euroopa vahistamismäärust menetletakse ja see täidetakse viivitamatult.

2. Juhul kui tagaotsitav nõustub üleandmisega, tuleks lõplik otsus Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta teha kümne päeva jooksul pärast nõusoleku andmist.

3. Muudel juhtudel tuleks lõplik otsus Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta teha 60 päeva jooksul pärast tagaotsitava vahistamist.

4. Kui erijuhtudel ei ole Euroopa vahistamismäärust võimalik täita lõikes 2 või 3 kehtestatud tähtaja jooksul, teavitab vahistamismäärust täitev õigusasutus sellest viivitamata vahistamismääruse teinud õigusasutusele ja esitab viivituse põhjused. Sel juhul võib seda tähtaega veel 30 päeva võrra pikendada.

5. Vahistamismäärust täitev õigusasutus tagab kuni lõpliku otsuse tegemiseni Euroopa vahistamismääruse osas, et oleksid jätkuvalt täidetud materiaalsed tingimused isiku üleandmiseks.

6. Euroopa vahistamismääruse täitmisest keeldumise korral tuleb esitada põhjused.

7. Kui liikmesriik ei suuda erandlikel asjaoludel järgida käesolevas artiklis sätestatud tähtaegu, teatab ta sellest Eurojustile ja esitab viivituse põhjused. Lisaks sellele teatab liikmesriik, kes on pidevalt kogenud teise liikmesriigi poolseid viivitusi Euroopa vahistamismääruste täitmisel, sellest nõukogule, et hinnata liikmesriikide tasandil käesoleva raamotsuse rakendamist.”

13 Raamotsuse artikli 20 „Privileegid ja immunitetid” lõikes 1 on sätestatud:

„Kui tagaotsitaval on privileeg või immunitet seoses kohtualluvuse või täitmisega vahistamismäärust täitvas liikmesriigis, ei hakka artiklis 17 osutatud tähtajad kulgema enne päeva, mil täitvale õigusasutusele on teatatud, et privileeg või immunitet on ära võetud.

Vahistamismäärust täitev liikmesriik tagab, et materiaalsed tingimused tõhusaks üleandmiseks oleksid täidetud, kui isikul enam ei ole privileegi ega immuniteti.”

14 Raamotsuse artikkel 21 „Samaaegsed rahvusvahelised kohustused” näeb ette:

„Käesolev raamotsus ei piira vahistamismäärust täitva liikmesriigi kohustusi, kui tagaotsitav on kolmandast riigist sellele liikmesriigile välja antud ning kui seda isikut kaitsevad selle kokkuleppe erisätted, mille alusel isik välja anti. Vahistamismäärust täitev liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed ja taotleb viivitamata selle riigi luba, kes tagaotsitava välja andis, et teda oleks võimalik üle anda liikmesriigile, mis Euroopa vahistamismääruse tegi. Artiklis 17 osutatud tähtajad ei hakka kulgema enne erisätete kohaldamise lõppu. Vahistamismäärust täitev õigusasutus tagab, et oleksid jätkuvalt täidetud materiaalsed tingimused tõhusaks üleandmiseks, kuni riik, kes tagaotsitava välja andis, teeb otsuse.”

15 Raamotsuse artikkel 27 „Kohtu alla andmise võimalused muude süütegude eest” on sõnastatud järgmiselt:

„1. Iga liikmesriik võib teatada nõukogu peasekretariaadile, et tema suhetes teiste liikmesriikidega, kes on esitanud samasuguse teatise, eeldatakse nõusolekut seoses vastutusele võtmise, karistuse määramise või vahistamisega süüteo eest, mis on toime pandud enne üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus ei osuta konkreetse juhtumi puhul teisiti oma üleandmisotsuses.

2. Välja arvatud lõigetes 1 ja 3 osutatud juhtudel, ei tohi üleantavat kohtu alla anda, määrata talle karistust või muul viisil võtta talt vabadus süüteo eest, mis on toime pandud enne üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti.

3. Lõiget 2 ei kohaldata järgmistel juhtudel:

[...]

g) isiku üleandnud täitev õigusasutus annab oma nõusoleku vastavalt lõikele 4.

4. Nõustumistaotlus koos artikli 8 lõikes 1 osutatud teabe ja artikli 8 lõikes 2 osutatud tõlkega esitatakse täitvale õigusasutusele. Nõusolek antakse, kui nõusoleku taotlemise aluseks oleva süüteo suhtes on kohaldatav üleandmine vastavalt käesoleva raamotsuse sätetele. Nõusolekut ei anta artiklis 3 nimetatud alustel ning muudel juhtudel võib keelduda ainult artiklis 4 osutatud alustel. Otsus tehakse hiljemalt 30 päeva jooksul pärast taotluse saamist.

Artiklis 5 osutatud olukordades peab vahistamismääruse teinud liikmesriik andma selles artiklis sätestatud tagatised.”

16 Raamotsuse artikkel 28 „Üleandmine või sellele järgnev väljaandmine” sätestab:

„1. Iga liikmesriik võib teatada nõukogu peasekretariaadile, et tema suhtes teiste liikmesriikidega, kes on esitanud samasuguse teatise, loetakse nõusolek antuks Euroopa vahistamismääruse alusel isiku üleandmiseks liikmesriigile, kes ei ole vahistamismäärust täitev liikmesriik, süüteo eest, mis on toime pandud enne üleandmist, kui vahistamismäärust täitev õigusasutus ei osuta konkreetsel juhul teisiti oma üleandmisotsuses.

2. Igal juhul võib isiku, kes on Euroopa vahistamismääruse alusel üle antud vahistamismääruse teinud liikmesriigile, anda Euroopa vahistamismääruse alusel, mis on tehtud seoses enne üleandmist toime pandud süüteoga, vahistamismäärust täitva liikmesriigi nõusolekuta üle muule liikmesriigile kui vahistamismäärust täitev liikmesriik, järgmistel juhtudel:

[...]

c) kui tagaotsitava suhtes ei kohaldata erikohustuse reeglit kooskõlas artikli 27 lõike 3 punktide a, e, f ja g.

3. Vahistamismäärust täitev õigusasutus nõustub üleandmisega teisele liikmesriigile järgmiste eeskirjade kohaselt:

a) nõustumistaotlus koos artikli 8 lõikes 1 osutatud teabe ja artikli 8 lõikes 2 osutatud tõlkega esitatakse vastavalt artiklile 9;

b) nõusolek antakse, kui nõusoleku taotlemise aluseks oleva süüteo suhtes on kohaldatav üleandmine vastavalt käesoleva raamotsuse sätetele;

c) otsus tehakse hiljemalt 30 päeva jooksul pärast taotluse kättesaamist;

d) nõusolekut ei anta artiklis 3 nimetatud alustel ning muudel juhtudel võib keelduda ainult artiklis 4 osutatud alustel.

Artiklis 5 osutatud olukordades peab vahistamismääruse teinud liikmesriik andma selles artiklis sätestatud tagatised.

[...]"

- 17 Raamotsuse artikli 31 „Seosed muude juriidiliste dokumentidega” lõike 2 teine ja kolmas lõik näevad ette:

„Liikmesriigid võivad sõlmida pärast käesoleva raamotsuse jõustumist kahe- või mitmepoolseid lepinguid või kokkuleppeid, kui need lepingud ja kokkulepped võimaldavad laiendada käesoleva raamotsuse sätteid ning aitavad kaasa Euroopa vahistamismääruse alusel isikute üleandmise korra lihtsustamisele või edasisele hõlbustamisele, eelkõige kehtestades artiklis 17 sätestatud tähtaegadest lühemad tähtajad, laiendades artikli 2 lõikes 2 sätestatud kuritegude nimekirja, piirates veelgi artiklites 3 ja 4 sätestatud keeldumise aluseid või vähendades artikli 2 lõigetes 1 ja 2 sätestatud karistusaega.

Teises lõigus osutatud lepingud ja kokkulepped ei tohi mingil moel mõjutada suhteid liikmesriikidega, kes ei ole nende osalised.”

Prantsuse õigus

- 18 Kriminaalmenetluse seadustiku (code de procédure pénale), muudetud 12. mai 2009. aasta seadusega nr 2009-526 õiguse lihtsustamise ja selgitamise ning menetluste hõlbustamise kohta (*Journal officiel de la République Française*, 13.5.2009, lk 7920), artikli 695-46 eesmärk on raamotsuse artiklid 27 ja 28 Prantsuse õigusesse üle võtta. Artikkel 695-46 on sõnastatud järgmiselt:

„Eeluurimise kriminaalkolleegiumile, kuhu tagaotsitav on ilmunud, esitatakse vahistamismääruse teinud liikmesriigi pädevate asutuste taotlused, et anda nõusolek seoses vastutusele võtmisega või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks muude süütegude eest kui need, mille eest ta üle anti ja mis on toime pandud enne üleandmise aluseks olnud süütegude toimepanemist.

Eeluurimise kriminaalkolleegiumi pädevuses on samuti teha otsus pärast tagaotsitava üleandmist Euroopa vahistamismääruse teinud liikmesriigi pädevate asutuste taotluste kohta selleks, et anda nõusolek tagaotsitava üleandmiseks teisele liikmesriigile seoses vastutusele võtmisega või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks süüteo eest, mis on toime pandud enne üleandmist ja mis erines süüteost, mille eest ta üle anti.

Mõlemal juhul edastavad vahistamismääruse teinud liikmesriigi pädevad asutused ka üleantud isiku avaldusi sisaldava protokollini ning see esitatakse eeluurimise kriminaalkolleegiumile. Neid avaldusi võib vajaduse korral täiendada tema valitud advokaadi või selle puudumisel advokatuuri juhatuse esimehe määratud advokaadi seisukohtadega.

Teinud kindlaks, et taotlus sisaldab ka artiklis 695-13 ette nähtud teavet, ja vajadusel saanud tagatised vastavalt artiklile 695-32, teeb eeluurimise kriminaalkolleegium 30 päeva jooksul arvates taotluse kättesaamisest otsuse, mille peale ei saa edasi kaevata.

Nõusolek antakse, kui nõusoleku taotlemise aluseks olevad teod on artiklis 695-23 ette nähtud süüteod ning need kuuluvad artikli 695-12 kohaldamisalasse.

Nõusolekut ei anta artiklites 695-22 ja 695-23 nimetatud alustel ning nõusoleku andmisest võib keelduda artiklis 695-24 osutatud alustel.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 19 Crown court at Maidstone tegi 25. septembril 2012 Euroopa vahistamismääruse põhikohtuasja kaebuse esitaja suhtes, kes on Ühendkuningriigi kodanik ja kelle suhtes oli algatatud kriminaalmenetlus selles liikmesriigis toimepandud süüteo eest, mida Inglise õiguses võib kvalifitseerida lapseröövina ja mille eest karistatakse maksimaalselt seitsmeaastase vangistusega.
- 20 Põhikohtuasja kaebuse esitaja, kes peeti 28. septembril 2012 kinni Prantsusmaal, avaldas sõnaselgelt samal päeval Cour d'appel de Bordeaux' peaprokurörile, et ta on nõus oma üleandmisega Ühendkuningriigi õigusasutustele, loobumata siiski erikohustuse reegli kohaldamisest. Põhikohtuasja kaebuse esitaja, keda abistas tõlk, kordas seda avaldust oma advokaadi juuresolekul Cour d'appel de Bordeaux' eeluurimise kriminaalkolleegiumis toimunud kohtuistungil.
- 21 Cour d'appel de Bordeaux' eeluurimise kriminaalkolleegium määras 4. oktoobri 2012. aasta kohtuotsusega põhikohtuasja kaebuse esitaja üleandmise neile asutustele eespool nimetatud kriminaalmenetluse raames vastutusele võtmiseks. Ta anti üle 10. oktoobril 2012 ning ta on sellest alates Ühendkuningriigis vahi all.
- 22 Cour d'appel de Bordeaux' peaprokurör sai 22. oktoobril 2012 Ühendkuningriigi õigusasutuste taotluse, et saada selle kohtu eeluurimise kriminaalkolleegiumi nõusolek põhikohtuasja kaebuse esitaja vastutusele võtmiseks süütegude eest, mis olid Ühendkuningriigis toime pandud enne tema üleandmist ja mis võisid olla muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti.
- 23 Asjaomaste õigusasutuste sõnul tunnistas väidetavalt röövitud tüdruk tagasitoomisel, et ta oli põhikohtuasja kaebuse esitajaga mitmel korral seksuaalvahekorras ajavahemikus 1. juulist kuni 20. septembrini 2012. Kuna sellised süüteod võib Inglise õiguses kvalifitseerida alla 16-aastase lapsealisesega suguühendusse astumiseks, mille eest karistatakse maksimaalselt neljateistaastase vangistusega, siis otsustasid need õigusasutused põhikohtuasja kaebuse esitaja selle süüteo eest kriminaalmenetluse raames vastutusele võtta.
- 24 Ühendkuningriigi õigusasutuste taotlus esitati 16. novembril 2012 Euroopa vahistamismäärusena, milles olid välja toodud uue süüdistuse aluseks olevad süüteod.
- 25 Cour d'appel de Bordeaux' eeluurimise kriminaalkolleegium otsustas pärast 18. detsembri 2012. aasta kohtuistungit anda 15. jaanuari 2013. aasta kohtuotsusega nõusoleku taotlusele üleandmise laiendamiseks, arvestades põhikohtuasja kaebuse esitajale esitatavat uut süüdistust lapsealisesega suguühendusse astumise süüteo eest, mis pandi toime eespool viidatud ajavahemikul.
- 26 Põhikohtuasja kaebuse esitaja esitas 15. jaanuari 2013. aasta kohtuotsuse peale kassatsioonkaebuse Cour de cassation'ile ning viimati nimetatud kohus esitas Conseil constitutionnel'ile esmatähtsa põhiseaduslikkuse küsimuse, mis käsitleb kriminaalmenetluse seadustiku artiklit 695-46 eelkõige kohtu ees võrdsuse põhimõtte ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele osas.
- 27 Neil asjaoludel otsustas Conseil constitutionnel menetluse peatada ning esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [...] raamotsuse [...] artikleid 27 ja 28 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriigid näevad ette kaebuse, mille esitamine peatab sellise õigusasutuse otsuse täitmise, kes otsustab 30 päeva jooksul arvates taotluse kättesaamisest, kas anda nõusolek seoses vastutusele võtmise, karistuse määramise või vahistamisega vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks süüteo eest, mis on toime pandud enne Euroopa vahistamismääruse alusel üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti, või seoses isiku üleandmisega liikmesriigile, kes ei ole vahistamismäärust täitev liikmesriik, Euroopa vahistamismääruse alusel, mis tehti süüteo eest, mis on toime pandud enne tema üleandmist?”

Eelotsusetaotlus

Kiirmenetlus

- 28 Conseil constitutionnel taotles 4. aprillil 2013 tehtud eraldi taotlusega, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse samal päeval, lahendada käesolev eelotsusetaotlus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 23a ja Euroopa Kohtu kodukorra artikli 107 alusel kiirmenetluses.
- 29 Eelotsusetaotluse esitanud kohus põhjendas nimetatud taotlust sellega, et eelotsuse kiirmenetluse kohaldamist õigustavad nii kolmekuuline tähtaeg, mille jooksul ta peab talle esitatud esmatähtsa põhiseaduslikkuse küsimuse lahendama, kui ka põhikohtuasja kaebuse esitaja vabadusekaotus menetluses, milles nimetatud küsimus esitati.
- 30 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et käesolev eelotsusetaotlus käsitleb sellise raamotsuse tõlgendamist, mis kuulub EL toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise valdkonda, mis puudutab vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala. Eelotsusetaotluse võib seega lahendada kiirmenetluses.
- 31 Teiseks on oluline tõdeda, nagu märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et hetkel on põhikohtuasja kaebuse esitajalt vabadus võetud ning põhikohtuasja lahendamisel võib olla oluline mõju selle vabadusekaotuse kestusele.
- 32 Eeltoodut arvestades otsustas Euroopa Kohtu teine koda 10. aprillil 2013 ettekandja-kohtuniku ettepaneku põhjal ja pärast kohtujuristi ärakuulamist rahuldada eelotsusetaotluse esitanud kohtu taotluse lahendada eelotsusetaotlus kiirmenetluses.

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 33 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tahab oma küsimusega sisuliselt teada, kas raamotsuse artikli 27 lõiget 4 ja artikli 28 lõike 3 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui liikmesriigid näevad ette kaebuse, mille esitamine peatab sellise õigusasutuse otsuse täitmise, kes otsustab 30 päeva jooksul arvates taotluse kättesaamisest, kas anda nõusolek seoses vastutusele võtmise, karistuse määramise või vahistamisega vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks süüteo eest, mis on toime pandud enne Euroopa vahistamismääruse alusel üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti, või seoses isiku üleandmisega liikmesriigile, kes ei ole vahistamismäärust täitev liikmesriik, Euroopa vahistamismääruse alusel, mis tehti süüteo eest, mis on toime pandud enne üleandmist.
- 34 Sissejuhatuseks tuleb meelde tuletada, nagu nähtub eelkõige nimetatud raamotsuse artikli 1 lõigetest 1 ja 2 ning põhjendustest 5 ja 7, et raamotsuse eesmärk on asendada liikmesriikidevaheline mitmepoolne väljaandmissüsteem vastastikuse tunnustamise põhimõttel rajaneva õigusasutustevahelise üleandmissüsteemiga süüdimõistetute kriminaalkaristuste täitmiseks või kahtlustatavatele süüdistuse esitamiseks (vt 29. jaanuari 2013. aasta otsus kohtuasjas C-396/11: Radu, punkt 33, ja 26. veebruari 2013. aasta otsus kohtuasjas C-399/11: Melloni, punkt 36).
- 35 Raamotsuse eesmärk on seega süüdimõistetute või karistusseaduse rikkumises kahtlustatavate üleandmise uue lihtsustatud ja tõhusama süsteemi sisseviimisega hõlbustada ja kiirendada õigusosalist koostööd, et aidata saavutada eesmärki kujundada Euroopa Liit vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks, põhinedes suurel liikmesriikidevahelisel usaldusel (eespool viidatud kohtuotsus Radu, punkt 34 ja kohtuotsus Melloni, punkt 37).
- 36 Vastastikuse tunnustamise põhimõte, mis on õiguslase koostöö nn nurgakivi, tähendab raamotsuse artikli 1 lõike 2 kohaselt seda, et liikmesriigid on põhimõtteliselt kohustatud Euroopa vahistamismääruse täitma. Liikmesriigid kas on kohustatud vahistamismääruse täitma või nad võivad

keelduda vahistamismääruse täitmisest ja kehtestada vahistamismääruse täitmisele tingimusi ainult raamotsuse artiklites 3–5 loetletud juhtudel. Ka järgnevale üleandmisele võib raamotsuse artikli 28 lõike 3 kohaselt keelduda nõusoleku andmisest ainult samadel alustel (vt 28. juuni 2012. aasta otsus kohtuasjas C-192/12 PPU: West, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika) ning raamotsuse artikli 27 lõike 4 kohaselt võivad ainult sellised alused õigustada seda, et ei anta nõusolekut Euroopa vahistamismääruse laiendamiseks süüteole, mis on toime pandud enne vastutusele võetud isiku üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti.

Peatava toimega kaebuse esitamise võimalus

- 37 Mis puudutab võimalust esitada peatava toimega kaebus Euroopa vahistamismääruse täitmise otsuse peale või otsuse peale, millega anti nõusolek vahistamismääruse laiendamiseks või järgnevaks üleandmiseks, siis tuleb tõdeda, et raamotsus sellist võimalust sõnaselgelt ei reguleeri.
- 38 Siiski ei tähenda sõnaselgete õigusnormide puudumine, et raamotsus takistab liikmesriikidel sellise kaebuse sätestamist või paneb neile selle kehtestamise kohustuse.
- 39 Esiteks võimaldab raamotsus ise tagada, et Euroopa vahistamismäärusega seotud otsused tehtaks seda tüüpi otsustele omaste tagatistega.
- 40 Nii meenutab raamotsuse artikli 1 lõige 3 sõnaselgelt, et raamotsus ei mõjuta kohustust austada põhiõigusi ja õiguse üldpõhimõtteid, mis on kirja pandud EL artiklis 6, ning lisaks puudutab see kohustus kõiki liikmesriike, eelkõige nii vahistamismääruse teinud liikmesriiki kui ka vahistamismäärust täitvat liikmesriiki.
- 41 Olles kooskõlas käesoleva kohtuotsuse punktis 35 meenutatud eesmärgiga hõlbustada ja kiirendada õiguslast koostööd, et aidata saavutada Euroopa Liidu vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevaks alaks kujundamise eesmärki, austab raamotsus ise, nagu täpsustab selle põhjenduse 12 esimene lõik, samuti põhiõigusi ja järgib põhimõtteid, mida tunnustatakse EL artiklis 6 ja mis on kajastatud hartas, eelkõige selle VI peatükis, selle isiku osas, kelle suhtes Euroopa vahistamismäärus on tehtud.
- 42 Sellega seoses tuleb märkida, et raamotsusega kehtestatud üleandmismenetluses – nagu ka väljaandmismenetluses – on oluline tähtsus põhikohtuasjas käsitletaval õigusel tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on sätestatud EIÕK artiklis 13 ja harta artiklis 47.
- 43 Nii on Euroopa Inimõiguste Kohus leidnud seoses väljasaatmise eesmärgil kinnipidamisega, et EIÕK artikli 5 lõige 4 on erinorm võrreldes selle artiklis 13 toodud üldisemate nõuetega (vt eelkõige Euroopa Inimõiguste Kohtu 15. novembri 1996. aasta otsus kohtuasjas Chahal vs. Ühendkuningriik, *Recueil des arrêts et décisions* 1996-V, punkt 126). Sellega seoses leidis Euroopa Inimõiguste Kohus, et kui vabadust piirava otsuse on kohtumenetluse tulemusel teinud kohus, siis EIÕK artikli 5 lõikega 4 nõutud kontroll on otsusega hõlmatud (vt Euroopa Inimõiguste Kohtu 5. juuni 2012. aasta otsus kohtuasjas Khodzhamberdiyev vs. Venemaa, punkt 103 ja seal viidatud kohtupraktika) ning lisaks ei kohusta asjaomane säte konventsiooniosalisi riike kehtestama kaheastmelist kohtumenetlust kinnipidamise õiguspärasuse ja vabastamisaotluste kontrollimiseks (vt Euroopa Inimõiguste Kohtu 4. märtsi 2008. aasta otsus kohtuasjas Marturana vs. Itaalia, punkt 110 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Samamoodi on Euroopa Kohtul on olnud võimalus tõdeda nõukogu 1. detsembri 2005. aasta direktiivi 2005/85/EÜ liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta (ELT L 326, lk 13) tõlgendamise raames, et tõhusa kohtuliku kaitse põhimõte annab isikule õiguse kohtusse pöörduda, mitte aga õiguse mitmeastmelisele kohtumenetlusele (28. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas C-69/10: Samba Diouf, EKL 2011, I-7151, punkt 69).

- 45 Tuleb aga märkida – nagu nähtub raamotsuse põhjendusest 8 –, et Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta tehtud otsuseid tuleb piisavalt kontrollida, mis tähendab, et selle liikmesriigi õigusasutus, kus tagaotsitav on vahistatud, peab tegema otsuse tema üleandmise kohta. Raamotsuse artikkel 6 näeb muu hulgas ette, et õigusasutus peab tegema mitte ainult üleandmisotsuse, vaid ka otsuse vahistamismääruse tegemiseks. Õigusasutuse sekkumist nõutakse ka raamotsuse artikli 27 lõikes 4 ja artikli 28 lõike 3 punktis c ette nähtud nõusoleku andmise osas ning sellistes üleandmise menetluse teistes etappides nagu tagaotsitava ülekuulamine, otsus isiku vahi all pidamise või isiku ajutise üleandmise kohta.
- 46 Seega kohaldatakse raamotsusega ette nähtud kogu liikmesriikidevahelisele üleandmismenetlusele vastavalt raamotsusele kohtulikku kontrolli.
- 47 Sellest tuleneb, et raamotsuse sätted näevad juba ise ette harta artikli 47 nõuetele vastava menetluse, sõltumata liikmesriikide valitud üksikasjalikest eeskirjadest raamotsuse kohaldamiseks.
- 48 Lõpuks tuleb märkida, et isegi kriminaalmenetluse raames vastutusele võtmisel või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmisel või ka sisulise kriminaalmenetluse raames, mis ei kuulu raamotsuse ja liidu õiguse kohaldamisalasse, säilib liikmesriikidel kohustus kaitsta EIÕK-s või siseriiklikus õiguses ette nähtud põhiõigusi, sealhulgas vajaduse korral nende isikute õigust kaheastmelise kohtumenetlusele, kelle kohus on kuriteos süüdi tunnistanud.
- 49 Selline kohustus just tugevdab suurt liikmesriikidevahelist usaldust ja vastastikuse tunnustamise põhimõtet, millele Euroopa vahistamismääruse toimimine tugineb, ning põhjendab raamotsuse põhjenduse 10 sõnastust, mille kohaselt võib Euroopa vahistamismääruse kohaldamise peatada ainult siis, kui üks liikmesriik on raskelt ja jätkuvalt rikkunud EL artikli 6 lõikes 1 sätestatud põhimõtteid ja kui rikkumise on EL artikli 7 lõike 1 alusel kindlaks teinud nõukogu ja sellel on artikli 7 lõikes 2 sätestatud tagajärjed.
- 50 Nimelt tugineb vastastikuse tunnustamise põhimõte, mis on Euroopa vahistamismääruse süsteemi aluseks, ise liikmesriikidevahelise vastastikuse usalduse põhimõttele seoses asjaoluga, et nende vastavad siseriiklikud õiguskorrad on võimelised tagama liidu tasandil tunnustatud ning eeskätt põhiõiguste hartas kehtestatud põhiõiguste võrdväärse ja tõhusa kaitse, mistõttu saavad isikud, kelle suhtes Euroopa vahistamismäärus on tehtud, seega vahistamismääruse teinud liikmesriigi õiguskorra raames kasutada võimalikke õiguskaitsevahendeid, mis võimaldavad vaidlustada kriminaalmenetluse raames kohtu alla andmise või vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmise või ka sisulise kriminaalmenetluse, mille tulemusel karistus või meede määrati, õiguspärasuse (vt analoogia alusel 22. detsembri 2010. aasta otsus kohtuasjas C-491/10 PPU: Aguirre Zarraga, EKL 2010, lk I-14247, punktid 70 ja 71).
- 51 Teiseks tuleb siiski tõdeda, et sõltumata raamotsuses sõnaselgelt ette nähtud tagatistest ei takista see, et raamotsuses ei ole Euroopa vahistamismäärust käsitlevate otsuste peale peatava toimega kaebuse võimaliku esitamise õigust reguleeritud, liikmesriikidel sellist õigust ette näha.
- 52 Kuna raamotsuse sätetes endis ei ole põhjalikumaid täpsustusi, siis pidades silmas EL artiklit 34, mille alusel on riigi asutustel vabadus valida raamotsustega taotletava tulemuse saavutamiseks vajalik vorm ja meetodid, tuleb tõdeda, et raamotsus jätab siseriiklikele ametiasutustele kaalutusõiguse raamotsusega taotletavate eesmärkide rakendamise konkreetsete üksikasjade osas, muu hulgas osas, mis puudutab võimalust näha ette peatava toimega kaebus Euroopa vahistamismäärust puudutavate otsuste peale.
- 53 Sellega seoses tuleb meenutada, et tingimusel et see ei lähe vastuollu raamotsuse kohaldamisega, ei takista raamotsus liikmesriigil kohaldada oma põhiseaduse norme muu hulgas seoses õiglase menetlusega, nagu on märgitud raamotsuse põhjenduse 12 teises lõigus.

- 54 Pealegi mis puudutab Euroopa vahistamismääruse täitmise otsust, siis võimalus kasutada kaebeõigust tuleneb kaudselt, kuid tingimata mõistest „lõplik otsus”, mis esineb raamotsuse artikli 17 lõigetes 2, 3 ja 5, ning miski ei võimalda raamotsuse sätete sõnastust arvestades asuda seisukohale, et selline võimalus tuleb välistada sellise õigusasutuse otsuse raames, kes otsustab, kas anda nõusolek vahistamismääruse laiendamiseks või teisele liikmesriigile järgneavaks üleandmiseks vastavalt raamotsuse artikli 27 lõikele 4 ja artikli 28 lõike 3 punktile c, ning seda enam, kui seda laiendamist või üleandmist võib taotleda raskema süüteo eest kui see, mille eest üle anti, nagu on näha põhikohtuasjast.
- 55 Sellest tuleneb, et raamotsuse artikli 27 lõiget 4 ja artikli 28 lõike 3 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriigid näevad ette kaebuse, mille esitamine peatab sellise õigusasutuse otsuse täitmise, kes otsustab, kas anda nõusolek seoses vastutusele võtmise, karistuse määramise või vahistamisega vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks süüteo eest, mis on toime pandud enne Euroopa vahistamismääruse alusel üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti, või seoses isiku üleandmisega liikmesriigile, kes ei ole vahistamismäärust täitev liikmesriik, Euroopa vahistamismääruse alusel, mis tehti süüteo eest, mis on toime pandud enne tema üleandmist.

Võimaliku õiguse esitada peatava toimega kaebus piirid

- 56 Isegi kui raamotsus ei reguleeri võimalikku õigust esitada peatava toimega kaebus Euroopa vahistamismäärust käsitlevate otsuste peale, siis nähtub raamotsusest, et liikmesriikide sellekohasele kaalutlusõigusele tuleb seada teatud piirid.
- 57 Sellega seoses tuleb märkida, nagu on meelde tuletatud käesoleva kohtuotsuse punktides 34 ja 35, et raamotsuse eesmärk on asendada liikmesriikidevaheline mitmepoolne väljaandmissüsteem lihtsustatud ja tõhusama õigusasutustevahelise üleandmissüsteemiga, mille eesmärk on hõlbustada ja kiirendada õiguslast koostööd. Nagu nähtub raamotsuse põhjendusest 5, võimaldab sellise süsteemi sisseviimine kõrvaldada keerukuse ja võimalikud viivitused, mis on omased enne raamotsuse vastuvõtmist eksisteerinud väljaandmiskorrale.
- 58 Nimetatud eesmärk kiirendada õiguslast koostööd sisaldub raamotsuses mitmeti ning väljendub eelkõige Euroopa vahistamismäärust käsitlevate otsuste tegemise tähtaegade käsitlemisel.
- 59 Mis puudutab neid tähtaegu, siis tuleb eristada tähtaegu, mis on ette nähtud Euroopa vahistamismääruse täitmiseks raamotsuse artiklis 17, ning tähtaegu, mis on ette nähtud raamotsuse artikli 27 lõikes 4 ja artikli 28 lõike 3 punktis c ning mis puudutavad nõusoleku andmist vahistamismääruse laiendamiseks või järgneavaks üleandmiseks. Igal juhul tuleb märkida, et raamotsuse artikli 15 lõige 1 näeb üldiselt ette, et vahistamismäärust täitev õigusasutus teeb otsuse, kas isik tuleb üle anda, „käesolevas raamotsuses määratletud aja jooksul ja tingimustel”.
- 60 Esiteks seoses Euroopa vahistamismääruse täitmise otsusega näeb raamotsuse artikli 17 lõige 1 ette, et seda „menetletakse ja see täidetakse viivitamatult”. Sama artikli lõiked 2 ja 3 määravad kindlaks täpsed tähtajad, vastavalt 10 või 60 päeva lõpliku otsuse tegemiseks vahistamismääruse täitmise kohta vastavalt sellele, kas tagaotsitav nõustub oma üleandmisega või mitte.
- 61 Ainult erijuhtudel, kui vahistamismäärust ei ole võimalik nende tähtaegade jooksul täita, võimaldab selle artikli lõige 4 neid tähtaegu 30 päeva võrra pikendada, pannes vahistamismäärust täitvale õigusasutusele kohustuse sellest viivitamata vahistamismääruse teinud õigusasutusele teatada ja esitada viivituse põhjused. Peale nende erijuhtude on ainult erandlikel asjaoludel liikmesriigil lubatud neid tähtaegu vastavalt raamotsuse artikli 17 lõikele 7 mitte järgida ning nimetatud liikmesriik peab sellest teatama Eurojustile ja esitama viivituse põhjused.

- 62 Nimetatud artiklis 17 kehtestatud tähtaegade olulisus väljendub mitte ainult selles artiklis, vaid ka raamotsuse teistes sätetes, nagu artikli 13 lõige 4, artikli 15 lõige 2, artiklid 20 ja 21 ning artikli 31 lõike 2 teine lõik.
- 63 Kuigi on tõsi, et õigusloomeprotsessis, mille tulemusel raamotsus vastu võeti, asendati raamotsuse artiklis 17 sisalduv väljend „tuleks lõplik otsus Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta teha” väljendiga „otsus [Euroopa vahistamismäärust täitmise kohta] tehakse”, mis sisaldub ettepanekus võtta vastu nõukogu raamotsus Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (KOM(2001) 522 (lõplik), avaldatud 27. novembri 2001. aasta Euroopa Liidu Teatajas; ELT C 322 E, lk 305; edaspidi „raamotsuse ettepanek”), lisati selles protsessis mõistele „otsus” siiski ka omadussõna „lõplik”, ning raamotsuse ettepanekus ette nähtud üksainus 90 päevane tähtaeg asendati käesoleva kohtuotsuse punktides 60 ja 61 toodud lühemate osatähtaegadega.
- 64 Sellest tuleneb, et raamotsuse artiklis 17 ette nähtud tähtaegu peab tõlgendama nii, et nendega nõutakse, et lõplik otsus Euroopa vahistamismääruse täitmise kohta tehtaks põhimõtteliselt kas 10 päeva jooksul pärast nõusoleku andmist tagaotsitava üleandmiseks või teistel juhtudel 60 päeva jooksul pärast tagaotsitava vahistamist. Ainult erijuhtudel võib neid tähtaegu veel 30 päeva võrra pikendada ning ainult erandlikel asjaoludel võib liikmesriik selles artiklis 17 ette nähtud tähtajad järgimata jätta.
- 65 Seega võimalikku liikmesriigi õigusnormides ette nähtud peatava toimega kaebust Euroopa vahistamismääruse täitmise otsuse peale ei saa igal juhul esitada eelmises punktis mainitud lõpliku otsuse tegemise tähtaegu rikkudes, välja arvatud juhul, kui pädev kohus otsustab Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse esitada.
- 66 Mis puudutab teiseks otsust anda nõusolek vahistamismääruse laiendamiseks või järgneva üleandmiseks vastavalt raamotsuse artikli 27 lõikele 4 ja artikli 28 lõike 3 punktile c, siis tuleb märkida, et need kaks sätet näevad ette, et otsus „tehakse hiljemalt 30 päeva jooksul pärast taotluse saamist”.
- 67 Need sätted, mida ei olnud raamotsuse ettepanekus ette nähtud nagu erikohustuse reegliti, mille rakendamiseks need sätted on vastu võetud, erinevad oma sisult raamotsuse artiklist 17 ning nende sisu vastab tehtavaid otsuseid arvestades erinevatele olukordadele.
- 68 Nimelt esiteks ei ole tagasiotsitav isik Euroopa vahistamismäärust täitvas liikmesriigis enam vahi all ning ta on juba selle vahistamismääruse teinud liikmesriigile üle antud.
- 69 Teiseks on vahistamismäärust täitval õigusasutusel, kes on see, kellelt raamotsuse artikli 27 lõikes 4 ja artikli 28 lõike 3 punktis c ette nähtud nõusolekut taotletakse, juba mõningane teave, mis võimaldab tal asjaoludest teadlik olles teha otsus niivõrd, kui – nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 36 meenutati – selle nõusoleku andmisest saab raamotsuse artiklis 17 nimetatud otsuste osas keelduda ainult samadel alustel kui need, mis võimaldavad keelduda Euroopa vahistamismääruse täitmisest, ning lisaks tuleb selline nõusolek anda siis, kui vahistamismääruse laiendamise või järgneva üleandmise aluseks oleva süüteo suhtes on kohaldatav üleandmise kohustus.
- 70 Raamotsuse artikli 27 lõikes 4 ja artikli 28 lõike 3 punktis c viidatud otsused puudutavad siiski kas muud süütegu kui see, mille eest üle anti, või liikmesriiki, kes ei ole esimese Euroopa vahistamismääruse teinud liikmesriik, mis põhjendab selle nõusoleku andmiseks 30 päevalise tähtaja kehtestamist.
- 71 Sellest tuleneb, et raamotsuse artikli 27 lõiget 4 ja artikli 28 lõike 3 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nende kohaselt peab õigusasutus, kes otsustab, kas anda nõusolek seoses vastutusele võtmise, karistuse määramise või vahistamisega vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks süüteo eest, mis on toime pandud enne Euroopa vahistamismääruse alusel üleandmist ja mis on muu süütegu

kui see, mille eest ta üle anti, või seoses isiku üleandmisega liikmesriigile, kes ei ole vahistamismäärust täitev liikmesriik, Euroopa vahistamismääruse alusel, mis tehti süüteo eest, mis on toime pandud enne tema üleandmist, tegema otsused põhimõtteliselt 30 päeva jooksul pärast taotluse saamist.

- 72 Mis puudutab liikmesriikide võimalust näha siseriiklikus õiguses ette peatava toimega kaebus raamotsuse artikli 27 lõikes 4 ja artikli 28 lõike 3 punktis c viidatud otsuste peale, siis tuleb tõdeda, et need sätted, vastupidi raamotsuse artiklile 17, ei kehtesta tähtaegu „lõpliku otsuse” tegemiseks ning seega tuleb neid tõlgendada nii, et nendega kehtestatud tähtaeg seondub ainult algse otsusega ning see tähtaeg ei puuduta juhtusid, kui selline kaebus on ette nähtud.
- 73 Siiski oleks raamotsuse aluseks oleva loogika ja selle eesmärkidega üleandmismenetluste kiirendamise kohta vastuolus, kui tähtajad raamotsuse artikli 27 lõike 4 ja artikli 28 lõike 3 punkti c alusel lõpliku otsuse tegemiseks oleksid pikemad kui tähtajad, mis on ette nähtud raamotsuse artiklis 17.
- 74 Seetõttu tuleb selleks, et tagada raamotsuse ühetaoline tõlgendamine ja kohaldamine, asuda seisukohale, et võimaliku peatava toimega kaebuse, mis on liikmesriigi siseriiklikus õiguses ette nähtud raamotsuse artikli 27 lõikes 4 ja artikli 28 lõike 3 punktis c viidatud otsuste peale, peab igal juhul esitama raamotsuse artiklis 17 lõpliku otsuse tegemiseks ette nähtud tähtaegu järgides.
- 75 Eeltoodut arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et raamotsuse artikli 27 lõiget 4 ja artikli 28 lõike 3 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriigid näevad ette kaebuse, mille esitamine peatab sellise õigusasutuse otsuse täitmise, kes otsustab 30 päeva jooksul arvates taotluse kättesaamisest, kas anda nõusolek seoses vastutusele võtmise, karistuse määramise või vahistamisega vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks süüteo eest, mis on toime pandud enne Euroopa vahistamismääruse alusel üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti, või seoses isiku üleandmisega liikmesriigile, kes ei ole vahistamismäärust täitev liikmesriik, Euroopa vahistamismääruse alusel, mis tehti süüteo eest, mis on toime pandud enne tema üleandmist, tingimusel et lõplik otsus tehakse raamotsuse artiklis 17 kehtestatud tähtaegade jooksul.

Kohtukulud

- 76 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 27 lõiget 4 ja artikli 28 lõike 3 punkti c tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriigid näevad ette kaebuse, mille esitamine peatab sellise õigusasutuse otsuse täitmise, kes otsustab 30 päeva jooksul arvates taotluse kättesaamisest, kas anda nõusolek seoses vastutusele võtmise, karistuse määramise või vahistamisega vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetme täitmiseks süüteo eest, mis on toime pandud enne Euroopa vahistamismääruse alusel üleandmist ja mis on muu süütegu kui see, mille eest ta üle anti, või seoses isiku üleandmisega liikmesriigile, kes ei ole vahistamismäärust täitev liikmesriik, Euroopa vahistamismääruse alusel, mis tehti süüteo eest, mis on toime pandud enne tema üleandmist, tingimusel et lõplik otsus tehakse raamotsuse artiklis 17 kehtestatud tähtaegade jooksul.

Allkirjad